

Köyümü Özledim

– M.Nihat Malkoç · 22 Ağustos 2017

Gurbet elde nâcâr kaldım
Köyümü ne çok özledim
Derin hayallere daldım
Köyümü ne çok özledim

Duydum ki çiçekler açmış
Etrafına koku saçmış
Ana baba başta taçmış
Köyümü ne çok özledim

Çeşmesini, pınarını...
Meşesini, çınarını...
Ortasını, kenarını...
Köyümü ne çok özledim

Ölüsüyle, sağlarıyla
Çiçeklenmiş dağlarıyla
Bereketli bağlarıyla
Köyümü ne çok özledim

Havası suyu başkadır
İnsanın huyu başkadır
Derneği, toyu başkadır
Köyümü ne çok özledim

Zihnimde köyün izleri
Aşikâr olmuş gizleri
Şehirler yordu bizleri
Köyümü ne çok özledim

Dünün kadri bilinmiyor
Hatıralar silinmiyor
Gurbet elde gülünmüyor
Köyümü ne çok özledim

İçimiz hasretle yandı
Gönlümüz hüzne boyandı
Bıçak kemiğe dayandı
Köyümü ne çok özledim

Umutlarım harap oldu
Gördüklerim serap oldu
Her ne varsa türap oldu
Köyümü ne çok özledim

M. NİHAT MALKOÇ